Napsal uživatel Šaolín
Pátek, 01 Prosinec 2000 01:00

Těch křestů folkových desek se poslední dobou odehrálo v pražském Mlejně nepočítaně. Za všechny vzpomeňme jen křty Nezmaří desky, křtil zde Fleret s Jarmilou Šulákovou a naposled to byl plzeňský Cop. V neděli 10. prosince 2000 si ve Mlejně dalo dostaveníčko věrné sekvojácké publikum, aby nejen asistovalo tradičnímu polévání oné slavné placky, ale aby si především poslechlo všechny ty nové písničky a posléze si je na již zmíněné placce odneslo domů.

Koncert začal přesně v osm, ale ještě než se ke slovu dostali hostující Cestáři, shlédli diváci celkem podařené estrádní sólo dnešních dvou spíkrů Petra Šplíchla a Bédi Šváchy. Ti navodili iluzi přímého rozhlasového přenosu tak dokonale, že ještě o přestávce se několik diváků potloukalo po okolí klubu a hledalo přenosové vozy.

Pak už nastoupili Cestáři a náloží osmi songů rozechvělé publikum dokonale připravili na další program. Jejich písně jsou harmonicky zajímavé a já na téhle kapele oceňuji především jejich civilní projev.

Přestávka posunula Sekvoj, alespoň co se křtů týče, do naší první trampfolkové ligy, neboť její náplní byl pravý a nefalšovaný raut, připravený pro všechny přítomné. Pochutin bylo opravdu dost, a tak nejeden z mých známých si mi postěžoval, že bohužel před odchodem z domova večeřel.

Po prvním i druhém zvonění, které obstarala svým rozsáhlým svazkem klíčů Maruška Navrátilová, už na scénu vběhly hvězdy večera a spustily první píseň. Do svých poznámek jsem si napsal jen "ántre jak blázen" a bylo to skutečně tak. Pavel Hurt několika slovy uvedl Lucku Plecitou a ta do potlesku diváků spustila své první sólo. Sekvoj hrála s nelíčeným nadšením a z aparatury se na nás valily písně jako Jméno má slunce, Loučení s řekou nebo Lampa. Ovšem zhruba ve dvacáté vteřině písně Dneska nechoď lásko má čekal diváky opravdový šok, když se zjistilo, že Sekvoj hraje tuto píseň z playbacku! A zatímco publikum nebylo schopno slova, na pódium se vedle spíkrů, hostů a kmotrů desky vyšvihl i majitel vydavatelství Good Day Rekords Jirka Mašek, aby desku jak se patří pokřtil a řekl k ní pár slov. Vzduchem tedy chvíli lítaly zátky od šampaňského a nutno zde zdůraznit, že na diváky se dostalo též.

Pak už Sekvoj jen pokračovala v započatém, to jest v písničkách. Bylo jich ještě požehnaně a všechny z Tichého přátelství, jak se nové cédéčko jmenuje. Pavel Hurt s Oldou Dolejšem se

pak v závěru koncertu tradičně rozpovídali, a tak si publikum opravdu užilo. Alspoň já jsem odcházel ze Mlejna spokojený. Jen víc takových křestů!